

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/71/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716201882
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2716201882.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v sporovej veci žalobcu Wústenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom na Grösslingovej ul. č. 77 v Bratislave, IČO: 31 351 026, zastúpeného splnomocnencom SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom na Štefánikovej 8 v Bratislave, proti žalovanému O. R., G. XX.X.XXXX, K. Z. A., F.. O. I. Č.. XXXX/XX, o zaplatenie sumy 14.855,76 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 13.277,70 eur s 5% úrokom z omeškania od 26.3.2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalobcovi súd oproti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania 78,76%.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Skalica dňa 14.4.2016, domáhal uloženia povinnosti súdom žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 14.855,76 eur, úrok 6,99% ročne z istiny od 30.12.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny od 30.12.2015 do zaplatenia a trovy konania.

2. Žalobu žalobca zdôvodnil tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 31267103/7930 uzavretej na cieľovú sumu 14.000,- eur a žiadosti o poskytnutie úveru uzavrel žalobca so žalovaným úverovú zmluvu k č. účtu 31267103/7930 a poskytol mu medziúver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie FLEXIBIL v sume 14.000,- eur pri úrokovej sadzbe 6,99% ročne. Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver pravidelnými mesačnými splátkami, pričom uvedená suma je splatná vždy v prvý deň príslušného kalendárneho mesiaca a považuje sa za včas zaplatenú, ak je pripísaná na úverový účet najneskôr 16. deň v príslušnom mesiaci. Podľa čl. VII. Zmluvy, ak poberateľ úveru v stanovených termínoch mešká o zaplatením dvoch splátok alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, môže oprávnený požadovať okamžité splatenie celého úveru, v takomto prípade sa úroková sadzba zvyšuje za dobu oneskorenia o 5% ročne. Keďže žalovaný poskytnutý úver nesplatil, bol na to písomnou výzvou upozornený a keď i naďalej žalovaný nesplatil úver, žalobca ho písomnou výzvou z 23.10.2015 vyzval na úhradu celého zostatku úveru. Nakoľko žalovaný nijako nereagoval, žalobca ho požiadal dňa 29.12.2015 o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 14.855,76 eur, žalobca si od uvedeného termínu žiada uhradiť okrem sumy 14.855,76 eur aj úrok 6,99% ročne aj úrok z omeškania 5% ročne.

3. Súd žalobcu výzvou z 3.2.2017 vyzval na doplnenie žaloby o uvedenie, z čoho pozostáva suma 14.855,76 eur, či ide len o istinu, ak je v tejto sume zahrnutý aj úrok, úrok z omeškania, poplatky, súd vyzval žalobcu, aby uviedol v akej výške a ako boli vypočítané, zároveň vyzval žalobcu na predloženie výpisu z účtu žalovaného, z ktorého bude mať súd preukázané, koľko finančných prostriedkov bolo žalovanému poskytnutých, ako ich splatil, ďalej vyzval žalobcu, aby uviedol ako boli splátky žalovaného započítané na istinu úveru, úroky, úroky z omeškania, zmluvné pokuty, poplatky.

4. Žalobca v doplnení žaloby zo dňa 7.4.2017 uviedol, že žalovanému boli na základe zmluvy o úvere finančné prostriedky poukázané zo strany žalobcu nasledovne: dňa 04.12.2014 suma vo výške 11.200,- eur prevodom na účet č. 5047451872/0900 vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s., čo bolo žalovanému oznámené listom označeným ako „Oznámenie o výplate“ zo dňa 04.12.2014 a dňa 14.01.2015 suma vo výške 2.800,- eur prevodom na účet č. 5047451872/0900 vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s., čo bolo žalovanému oznámené listom označeným ako „Oznámenie o výplate“ zo dňa 28.03.2014. Začiatok splácania bol v súlade s čl. III. bod 2 určený na 01.01.2015, čo bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 22.12.2014 označeným ako „Začiatok splácania úveru“. Žalovaný splácal poskytnutý úver do júna 2015, kedy uhradil poslednú splátku. Žalovanému bol zo strany žalobcu poskytnutý medziúver, ktorý mal slúžiť na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na riadny stavebný úver, žalobca poukázal na špecifickosť produktu medziúveru v tom, že v tejto fáze nie je možné hovoriť o istine, pretože istina nie je vytvorená. Splátka medziúveru žalovaného vo výške 147,- eur mala byť v súlade s ustanovením čl. IV bod 2 zmluvy v rozsahu 0,47 % z cieľovej sumy použitá na sporenie, pričom prostriedky sú preúčtované na sporiaci účet (pre účely vytvorenia kapitálu na dosporenia a pridelenia cieľovej sumy, t. j. vzniku nároku na riadny stavebný úver) a v súlade s ustanovením čl. III bod 3 Zmluvy v rozsahu 0,58 % z cieľovej sumy použitá na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom. Z uvedeného vyplýva, že časť splátky žalovaného bola použitá na úhradu úrokov a poplatkov medziúveru (mediúverový účet) a časť na sporenie za účelom dosporenia a pridelenia cieľovej sumy (sporiteľský účet). Žalovaný podmienky pridelenia stavebného úveru nespĺnil, nakoľko prestal uhrádzať riadne mesačné splátky. Žalobca súdu predložil výpisy z účtu aj excelovský prehľad splácania úveru do žiadosti o okamžité splatenie úveru (zosplatnenú sumu - istinu) v jednostranovej tabuľke. Sumy uvedené v rozpise (tabuľka) kopírujú výpisy z účtu za príslušný kalendárny rok rozdelené na sporiteľský účet a na účet medziúverový. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností, a to povinnosti splácať poskytnuté finančné prostriedky riadne a včas, žalobca - WSS, a. s. v súlade s čl. VII. bod 4 písm. a) a b) Zmluvy a zároveň v súlade s § 12 ods. 2 VOP požiadal dňom 29.12.2015 o okamžité splatenie celého zostatku úveru, pričom z jeho strany došlo k zúčtovaniu zostatkov a príslušných obrátov na sporiteľskom a medziúverovom účte a to nasledovne: -34,- EUR (sporiteľský účet rok 2014) - 11.434.84 EUR (mediúverový účet rok 2014) + 34,- EUR (sporiteľský účet rok 2015) - 3.420,92 EUR (mediúverový účet rok 2015) = suma - 14.855.76 eur, čím sa vytvorila dlžná ISTINA. Sumár za ten ktorý rok, či už na sporiteľskom účte alebo na medziúverovom účte predstavuje súhrn obrátov za daný rok, pričom mínusové hodnoty predstavujú záväzok, resp. zápornú hodnotu, ktorá zaťažuje účet a naopak plusové hodnoty predstavujú kapitál klienta s vplyvom na výslednú dlžnú sumu. Pre pochopenie účtu je smerodajný rok 2015, kedy došlo k zosplatneniu medziúveru, čo má za bezprostredný následok zúčtovanie sporiteľského a medziúverového účtu. Po zosplatnení má spotrebiteľský účet hodnotu „0 eur“. Predložený prehľad splácania úveru do žiadosti o okamžité splatenie podľa žalobcu preukazuje, aké jednotlivé položky boli žalovanému účtované v jednotlivých rokoch a v akej výške napr. poplatok za vedenie účtu, poplatky za upomienky, poplatok za uzavretie zmluvy, akú výšku finančných prostriedkov žalovaný na medziúverový účet vložil a aká suma z vložených finančných prostriedkov bola preúčtovaná na sporiteľský účet, aká bola výška úrokov z úveru, aká bola výška stavebnej prémie. Žalobca je v zmysle vydaného bankového povolenia oprávnený poskytovať zásadne len účelovo viazané finančné prostriedky na tzv. stavebné účely a práve toto špecifikum má za následok nemožnosť aplikácie ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch na vzťah medzi žalobcom a žalovaným v tomto konaní. Tento názor žalobcu je potvrdený viacerými rozhodnutiami Krajských súdov. Poukázal na ustanovenie čl. I. bod 3 zmluvy, kde je uvedené, že poskytnuté finančné prostriedky je možné použiť výhradne na stavebné účely - rekonštrukcia nehnuteľnosti. Z uvedeného podľa žalobcu jednoznačne vyplýva, že zmluva je uzatvorená platne v písomnej forme a obsahuje všetky zákonné náležitosti a nie je spotrebiteľským úverom v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a na tento zmluvný vzťah sa neaplikujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca teda postupoval v súlade so zákonom a má nárok na zaplatenie dlžnej istiny, zmluvného úroku ako aj úroku z omeškania a trov konania. Žalobca citoval § 497, § 506, § 369 ods. 1, § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka. V zmysle článku VII. ods. 8 Zmluvy sa žalobca s žalovaným dohodli, že všetky splátky

úveru sa zaúčtujú podľa poradia najskôr na úhradu poistného na krytie úverovej pohľadávky pre prípad smrti poberateľa úveru, nákladov, poplatkov a úrokov, pričom platí, že najskôr sú uhradené najstaršie nedoplatky a potom na splatenie istiny úveru. Žalobca poukazuje na rozhodnutie ako aj odôvodnenie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/67/2013, kde NS SR v celom rozsahu akceptoval tvrdenia žalobcu spoločnosti - WSS, a. s. v obdobnej veci a priznal v celom rozsahu žalobcom uplatňovaný nárok, pričom sa Najvyšší súd Slovenskej republiky vysporiadal aj s postupom žalobcu ohľadne žiadosti o okamžité splatenie úveru a následne uplatňovaného riadneho úroku ako aj úroku z omeškania. Zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline v obdobnej veci sp. zn. 7Co/340/2011 z 13.3.2012 a 11Co/457/2015 z 14.12.2015. Žalovaný počas celého úverového vzťahu zaplatil iba prvé dve splátky. Dôkaz o úhradách súm žalovaným označeným v žalobe nepredložil.

5. V podaní z 6.8.2018 žalobca uviedol, že žalovanému M. bol zo strany žalobcu poskytnutý medziúver, ktorý mal slúžiť na preklenutie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na riadny stavebný úver. Splátka medziúveru žalovaného vo výške 147,- eur bola v súlade s čl. III ods. 3 a čl. IV ods. 2 úverovej zmluvy prerozdelená nasledovne: 0,47 % z cieľovej sumy bolo použitých na sporenie, pričom prostriedky boli preúčtované na sporiaci účet (pre účely vytvorenia kapitálu na dosporenie a pridelenie cieľovej sumy, t.j. vzniku nároku na riadny stavebný úver) a 0,58 % z cieľovej sumy bolo použitých na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom. Z toho vyplýva, že časť splátky žalovaného bola použitá na úhradu úrokov a poplatkov medziúveru (mediúverový účet) a časť na sporenie za účelom dosporenia a pridelenia cieľovej sumy (sporiteľský účet). Od 1.1.2015 žalovaný uskutočnil nasledujúce vklady: 147,- eur dňa 12.1.2015, 147,- eur dňa 12.2.2015, 147 eur dňa 12.3.2015, 184,20 eur dňa 26.5.2015 a 97,10 eur dňa 23.6.2015. Dňom 29.12.2015, kedy žalobca požiadal o okamžité splatenie celého zostatku úveru, došlo k zúčtovaniu zostatkov a príslušných obrátov na sporiteľskom a medziúverovom účte, a to nasledovne: - 34,- eur (sporiteľský účet rok 2014) - 11.434,84 eur (mediúverový účet rok 2014) + 34,- eur (sporiteľský účet rok 2015 - uvedená suma predstavuje súčet všetkých obrátov na účte za rok 2015 s výnimkou poplatku za uzavretie zmluvy vo výške 21,- €, ktorý nie je súčasťou žalovanej sumy) + 3.420,92 eur (mediúverový účet rok 2012 - uvedená suma predstavuje súčet všetkých obrátov na účte za rok 2015 do 29.12.2015 s výnimkou poplatku za poistenie vo výške 5,- €, ktorý nie je súčasťou žalovanej sumy. V tejto sume je zahrnutý aj úrok za oneskorenie splátky vo výške 8,65 €, ktorý však bol zaúčtovaný až ku dňu 1.1.2016) = suma (-) 14.855,76 EUR, čím sa vytvorila dlžná istina. Sumár obrátov na sporiteľskom účte za rok 2014-2015 predstavoval sumárne 191,56 eur. Z dôvodu presunu finančných prostriedkov zo sporiaceho účtu na medziúverový, bola preúčtovaná suma: + 191,56 eur zo sporiteľského účtu na medziúverový účet (preúčtovanie je súčasne vyjadrené na sporiteľskom účte formou záporného čísla, t. j. - 191,56 eur). Táto suma predstavuje v dôsledku preúčtovania na medziúverový účet za rok 2015 kladnú hodnotu znižujúcu celkový dlh klienta. Istina ku dňu zosplatnenia úveru t. . ku dňu 29.12.2015 pozostávala z riadneho úroku v celkovej výške 1.060,32 EUR, účtovaného nasledovne: 61,84 eur k 31.12.2014, 239,37 eur k 31.3.2015, 250,50 eur k 30.6.2015, 255,65 eur k 30.9.2015 a 252,96 eur k 29.12.2015. Istina ku dňu zosplatnenia úveru t.j. ku dňu 29.12.2015 pozostávala z úroku za oneskorenie splátky v celkovej výške 29,68 eur, účtovaného nasledovne: 1,80 eur k 1.6.2015, 0,90 eur k 1.7.2015, 0,34 eur k 1.8.2015, 1,84 eur k 1.9.2015, 4,24 eur k 1.10.2015, 4,81 eur k 1.11.2015, 7,10 eur k 1.12.2015 a 8,65 eur k 1.1.2016. Istina ku dňu zosplatnenia úveru t. j. 29.12.2015 pozostávala: - z poplatkov za vedenie účtu v celkovej výške 24,- eur (12,- eur za vedenie sporiteľského účtu za rok 2014, 12,- eur za vedenie sporiteľského účtu za rok 2015); - z poplatkov za vydanie výpisu z účtu v celkovej výške 6,- eur (1,- eur za výpis zo sporiteľského účtu za rok 2014, 5,- eur, za výpis z medziúverového účtu za rok 2014,); - z poplatkov za uzavretie zmluvy v celkovej výške 126,- eur (21,- eur za uzavretie zmluvy, účtované na sporiteľskom účte za rok 2014, 105,- eur za uzavretie zmluvy, účtované na medziúverovom účte za rok 2015); - z poplatkov za upomienky v celkovej výške 150,- eur; - z poplatku za poskytnutie medziúveru vo výške 168,- eur. Celková suma poplatkov, ktorá bola zahrnutá do istiny pohľadávky predstavuje 474,- eur. Nárok žalobcu na identifikované poplatky vyplýva z čl. IX ods. 1 písm. e) úverovej zmluvy, pričom výška jednotlivých poplatkov je určito a zrozumiteľne uvedená v prílohách č. 1 a 2, ktorú sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy a rovnako vyplýva aj zo Sadzobníka poplatkov.

6. Žalovaný sa k žalobe, k jej doplneniu nevyjadril.

7. Splnomocnenec žalobcu, žalovaný bol na pojednávanie predvolaný, riadne, včas, žalovaný fikciou doručenia. Žalovaný neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadaval. Za splnomocnenca sa dostavil jeho zástupca.

8. Na pojednávaní žalobca predniesol, že na žalobca v celom rozsahu na podanej žalobe trvá. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/364/2017, podľa ktorého skutkové tvrdenia, ktoré strana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Žalobca má za dostatočne preukázané svoje skutkové tvrdenia uvedené v žalobe. Podľa žalobcu nejde o spotrebiteľskú zmluvu, nemožno na právny vzťah žalobcu a žalovaného aplikovať zákon č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy so žalovaným, ale treba aplikovať Obchodný zákonník. Žalobca trval aj na zaplatení poplatkov od žalovaného s odôvodnením, že považuje právny vzťah vzniknutý medzi žalobcom a žalovaným za obchodno-právny. Je bežnou bankovou praxou, že tieto poplatky banka vyberá za vedenie účtu, žalovaný podpísal, že žalobcovi poplatky zaplatí. Ide o dohodu medzi žalobcom a žalovaným. Žalobca považuje všetky poplatky, vrátane poplatku za poskytnutie úveru, poplatky za vedenie účtu, poplatky za upomienky, za bežnú prax banky - teda žalobcu. Banka - žalobca podlieha dohľadu NBS a žalobcovi účtovanie poplatkov nebolo v rámci dohľadu vytknuté. Podľa žalobcu poplatky boli individuálne dojednané, lebo žalovaný podpísal zmluvu.

9. K dôkazu - listu nazvanému Začiatok splácania úveru, kde má žalovaný povinnosť s účinnosťou od 01.01.2015 poukazovať žalobcovi 147,- eur, bolo na pojednávaní doplnené stranou žalobcu, že táto čiastka (147,- eur) bola rozdelená v zmysle zmluvy článku 3 ods. 3 a článku 4 ods. 2 ako 0,47 % z cieľovej sumy, ktorá bola 14 000,- eur na sporenie a 0,58 % z cieľovej sumy na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom. Splátka smerovala na medziúverový účet, z ktorého bola následne časť v zmysle zmluvných dojednaní preúčtovaná na sporiaci účet vo výške 68,50 eur a táto suma má neskôr vytvoriť nasporenú čiastku, ktorá by v prípade nasporenia istej sumy bola preúčtovaná na už riadny úverový účet a znížila by tým dlžnú čiastku žalovaného.

10. Prítomnému zástupcovi na pojednávaní súd uviedol, že právny vzťah vzniknutý medzi žalobcom a žalovaným považuje za spotrebiteľský právny vzťah, nie obchodnoprávny vzťah. Súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave, ktorý rozhodoval o odvolaní žalobkyne Prvá stavebná sporiteľňa a. s., oprávnenej na činnosť podľa zákona o stavebnom sporení, proti rozsudku v jej spore proti žalovaným vo veci Okresného súdu Skalica zo dňa 23. júla 2018, sp. zn. 3C/108/2011 - 236, kde žalobkyňa žalovala titulom plnenia z právneho vzťahu, vzniknutého zo stavebného úveru podľa zákona č. zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, z akého sa domáha plnenia aj žalobca v jeho žalobe. Súd prvej inštancie v jeho rozsudku sp. zn. 3C/108/2011 - 236 vyslovil právny názor, že právny vzťah žalobkyne a žalovaných je spotrebiteľským právny vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Odvolací súd sa s právnym názorom súdu prvého stupňa stotožnil, rozhodoval o veci podľa predpisov občianskoprávných, nie obchodnoprávných. Súd prvej inštancie uviedol na pojednávaní prítomnému, že aj pokiaľ sa jedná o spor žalobcu a žalovaného, súd použije na ich právny vzťah ten právny predpis, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Pokiaľ sa týka žaloby v časti úveru, súd posúdi právny vzťah z pohľadu ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, vyhodnotí, či zmluva o úvere vznikla z pohľadu, či obsahuje podstatné časti, vyžadovaných v ustanovení. Súd bude zisťovať, keďže sa jedná o formulárovú zmluvu, či podľa § 54 ods. 1 OZ, či nedošlo k tomu, že sa zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve odchyľili alebo neodchyľili od občianskoprávných predpisov v neprospech spotrebiteľa. Súd uviedol, že bude zisťovať, keďže sa jedná o formulárovú zmluvu, predloženú na dôkaz, či podľa § 54 ods. 1 OZ nedošlo k tomu, že sa zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve odchyľili od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Súd uviedol, že ani uzatvorenie absolútneho obchodno-závazkového vzťahu, zmluvy o úvere, ak ide o spotrebiteľskú zmluvu sa nemôže odchyliť od občiansko-právnej úpravy, pre spotrebiteľa výhodnejšej oproti nevýhodnejšej právnej úpravy podľa predpisov obchodnoprávných, spotrebiteľ si zmluvnými podmienkami nemôže zhoršiť svoje postavenie a je legitímne jeho očakávanie, že bude použitá pre neho priaznivejšia právna úprava. K formulárovým obchodným podmienkam, majúcim patriť k zmluve, uzavretej so žalovaným súd upozornil žalobcu na jeho povinnosť preukázať, že boli žalovanému známe ešte pred uzavretím zmluvy. K žalovaným poplatkom súd poukázal na znenie § 7 ods. 5 zákona č. 310/1992 Zb., ktorým zákon zakazuje stavebnej sporiteľni od stavebného sporiteľa nepodnikateľa požadovať úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu stavebného úveru alebo iného úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený takýto úver a ktorého zriadenie a vedenie je podmienkou úverového vzťahu, účinného už v čase uzavretia zmluvy so žalovaným.

11. Žalobca v celom rozsahu po daní predbežného právneho posúdenia súdom trval, vychádzajúc z jeho právneho názoru, že právne treba posúdiť právny vzťah podľa predpisov obchodnoprávných. Podľa žalobcu je bežnou bankovou praxou, že banka vyberá poplatky za vedenie účtu. Žalovaný sa zaviazal v zmluve, že poplatky žalobcovi zaplatí, vrátane poplatku za poskytnutie úveru, poplatkov za upomienky.

12. Súd na pojednávaní konanom dňa 24.7.2019 rozhodol, že bude konať v neprítomnosti žalovaného, otvoril pojednávanie vo veci samej, nariadil dokazovanie.

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie s úverovou zmluvou, prílohou č. 1, prílohou č. 2, s prehľadom platieb, s časťou VOP pre stavebné sporenie Flexibil, s výzvou pred žiadosťou o okamžité splatenie úveru, so žiadosťou žalobcu o okamžité splatenie úveru, s kópiami poštových obálok, s vyjadrením žalobcu zo 7.4.2017, s oznámením o výplate, listinou nazvanou Začiatok splácania úveru z 22.12.2014, výpisom zo sporiteľského účtu 2014, 2015 a 2016, výpisom z medziúverového účtu 2014, 2015 a 2016, informačným formulárom, s výzvou súdu z 28.04.2017 a 6.6.2018, s odpoveďou žalobcu na žalovaného meno M. vnuk, s ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

14. Medzi žalobcom, veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzatvorená dňa 1.12.2014 písomná Úverová zmluva č. 31267103/7930, na základe ktorej sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť z fondu stavebného sporenia pre stavebné úvery s cieľovou sumou 14.000,-eur medziúver vo výške 14.000,- eur s fixnou úrokovou sadzbou 6,99% ročne, pri splnení všetkých podmienok zabezpečenia návratnosti medziúveru. Na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na stavebný úver. Žalovaný sa zaviazal tieto finančné prostriedky použiť výhradne na rekonštrukciu nehnuteľnosti. Podľa zmluvy vyplatená časť medziúveru sa úročí dňom vyplatenia a úroky sa vypočítavajú pri každej zmene zostatku medziúverového účtu a k celkovému zostatku sa pripisujú ku koncu kalendárneho štvrtroka. V podmienkach úverovej zmluvy je stanovené, že začiatok splácania medziúveru sa štandardne stanovuje na najbližší mesiac nasledujúci po prvom čerpaní prostriedkov medziúveru, pokiaľ sa výplata finančných prostriedkov uskutoční do 20. dňa v mesiaci. V prípade, ak sa výplata finančných prostriedkov uskutoční po 20. dni v mesiaci, je začiatok splácania stanovený na ďalší mesiac, nasledujúci po stanovení mesiaca pre štandardnú výplatu. Žalovaný sa zaväzuje realizovať počas celej doby splácania medziúveru mesačne platbu vo výške 0,58% z cieľovej sumy na medziúverový účet na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom, ide o splátku medziúveru. Predpokladaná dĺžka trvania medziúveru je 102 mesiacov a končí pridelením stavebného úveru, v čase uzavretia zmluve je dátum pridelenia 1.7.2023, ktorý okrem iných podmienok stavebnej sporiteľne uvádza tiež podmienku, že je vytváraný kapitál podľa čl. IV, 2 - klient realizuje počas trvania medziúveru, odporúčaný mesačný vklad na sporenie vo výške 0,47% z cieľovej sumy 14.000,-eur, ktorá slúži pri pridelení stavebného úveru na čiastočné splatenie poskytnutého medziúveru a zabezpečuje spolu s prideleným stavebným úverom návratnosť pohľadávky z medziúveru a končí pridelením stavebného úveru, za predpokladu, že celá suma medziúveru je vyplatená v jednej čiastke. Stanovený dátum pridelenia stavebného úveru sa považuje za dátum konečnej splatnosti medziúveru. Splátka medziúveru je splatná vždy prvý deň príslušného mesiaca, pričom musí byť uhradená v prospech stavebnej sporiteľne a pripísaná na účte klienta do 16. dňa príslušného mesiaca. U medziúveru je uvedené, že z dôvodu splácania úrokov z medziúveru a vytvorenia kapitálu, t. z. nasporenej sumy, ktorá je jednou z podmienok pre pridelenie stavebného úveru (podľa čl. IV. zmluvy) by mala byť žalovaným poukazovaná celková suma vo výške 147,-eur, ktorá sa bude rozúčtovať na sporiteľský a medziúverový účet.

15. Podľa čl. IV podmienky pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na stavebný úver sú bližšie uvedené vo VOPF. Ak sú splnené v nich uvedené podmienky a čl. IV,2 bude poskytnutý stavebný úver pri cieľovej sume 14.000,-eur v očakávanej výške 7360,-eur - rozdiel cieľovej a na sporenej sumy pri pridelení stavebného úveru s fixnou úrokovou sadzbou 6% ročne Podmienkou čerpania stavebného úveru je prijatie jeho pridelenia. Čerpaním stavebného úveru sa rozumie poskytnutie finančných prostriedkov na úverovom účte (po zúčtovaní nasporenej sumy na sporiteľskom účte klienta s dlžnou sumou na medziúverovom účte). Stavebný úver sa začína úročiť dňom pridelenia podľa VOPF, po pridelení stavebného úveru sa klient zaväzuje mesačne platiť splátku stavebného úveru vo výške minimálne 140,-eur mesačne a celú dlžnú sumu splatiť najneskôr do 61 mesiacov od pridelenia stavebného úveru s predpokladaným termínom konečnej splatnosti 1.7.2028. Podľa čl. VI bod 1 návratnosť medziúveru a následného stavebného úveru vrátane príslušenstva a zmluvnej pokuty je zabezpečená zabezpečovacím postúpením pohľadávky zo zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX a

vinkuláciou poistného plnenia z poistnej zmluvy na poistenie klienta pre prípad akejkolvek smrti až do úplného splatenia úveru.

16. Podľa čl. VII bod 3 zmluvy ak klient nezaplatí niektorú zo splátok podľa článku III alebo V. na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace je stavebná sporiteľňa oprávnená požadovať okamžité splatenie úveru, má právo požadovať okamžité splatenie úveru v prípadoch uvedených v § 12 ods. 2 VOPF.

17. V čl. IX zmluvy klient prehlásil, že si osobne prevzal VOPF, oboznámil sa a súhlasí so znením VOPF, prehlásil, že osobne prevzal aktuálne platný Sadzobník poplatkov stavebnej sporiteľne. Stavebná sporiteľňa klienta informovala, že si v zmysle jej Sadzobníka poplatkov účtuje tieto poplatky: poplatok za poskytnutie medziúveru/stavebného úveru, poplatok za vedenie medziúveru/stavebného účtu, poplatok za predčasné splatenie spotrebiteľského medziúveru/stavebného úveru, poplatok za zníženie cieľovej sumy, poplatok za prevod medziúveru/stavebného úveru, poplatok za výplatu finančných prostriedkov prostredníctvom šekovej poukážky Poštovej banky, a. s., poplatok za zmenu v poistení, poplatky za upomínanie (1. upomienka, 2. upomienka, upomienka - výzva na úhradu nedoplatku, ďalšia upomienka, žiadosť o okamžité splatenie úveru) a ďalšie poplatky. Ročná percentuálna miera nákladov medziúveru je 7,62%, stavebného úveru 6,58%, vypočítaná s predpokladom, že celá výška medziúveru je vyplatená v jednej čiastke, berie sa do úvahy dátum schválenia medziúveru ako dátum uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výplaty úveru a zároveň aj uskutočnenie prevej splátky. Za dátum schválenia sa považuje posledný deň v mesiaci poskytnutia predzmluvnej informácie. Prvá splátka úrokov z medziúveru a prípadných konštantných príplatkov na poistenie je realizovaná 1. deň mesiaca nasledujúceho po výplatení, ďalšie splátky každý mesiac 1. deň v mesiaci až do dátumu pridelenia v čl. III ods. 3 zmluvy. Priemerná hodnota RPMN je 11,76%. Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť za medziúver je 8.495,40 eur. Celková doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom medziúvere a následnom stavebnom úvere v prípade dodržania všetkých zmluvne dohodnutých podmienok je 163 mesiacov. Výška, počet a termíny splátok úrokov a poplatkov počas trvania medziúveru a výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov počas trvania stavebného úveru sú uvedené v prílohe č. 1, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. Súhrnný prehľad pre medziúver a stavebný úver, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny je uvedený v prílohe č. 2, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy.

18. V prílohe č. 1 je pri medziúvere uvedený poplatok za poskytnutie medziúveru (neplatí sa samostatne, je zaúčtovaný na ľarchu medziúverového účtu pri otvorení medziúverového účtu) 168,- eur, poplatok za výpis z medziúverového účtu (neplatí sa samostatne, je zaúčtovaný na ľarchu medziúverového účtu) 5 eur, výška mesačnej splátky medziúveru 81,20 eur, počet splátok medziúveru 102. Splátka je splatná vždy 1. dňa príslušného mesiaca. Prvá splátka je splatná 1. deň kalendárneho mesiaca, ktorý nasleduje po prvom čerpaní medziúveru, ak sa výplata finančných prostriedkov uskutoční do 20. dňa v mesiaci, inak je 1. splátka medziúveru splatná až nasledujúci mesiac.

19. Podľa prílohy č. 2 prvá splátka medziúveru vo výške 81,20 eur bola splatná dňa 1.1.2015, druhá splátka vo výške 81,20 eur dňa 1.2.2015, vždy ďalšia splátka je splatná k prvému dňu nasledujúceho mesiaca v roku 2015, následne v roku 2016 až po poslednú splátku, ktorá bola splatná 1.6.2023. V rámci medziúveru bol účtovaný poplatok 165 eur za poskytnutie úveru a tiež poplatky za výpis z medziúverového účtu k 31.12.2015 5 eur, k 31.12.2016 5 eur, celkom 9 x poplatok vo výške 5 eur za obdobie od roku 2015 do 30.6.2013, kedy bol účtovaný posledný poplatok za výpis z medziúverového účtu vo výške 5 eur. Podľa Súhrnného prehľadu, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, mesačná splátka medziúveru bola v sume 0 eur.

20. Z oznámenia o výplate zo 4.12.2014, adresovanej žalobcom žalovanému, súd zistil, že žalobca žalovanému oznámil, že mu zaslal výplatu medziúveru v sume 11.200 eur na účet v Slovenskej sporiteľni a. s. č. ú. 0-5047451872/0900. Podľa druhého oznámenia o výplate zo dňa 14.1.2015, žalobca žalovanému oznámil, že mu zaslal výplatu medziúveru v sume 2800 eur na účet v Slovenskej sporiteľni a. s. č. ú. 0-5047451872/0900.

21. Listom z 22.12.2014 žalobca požiadal žalovaného, aby s účinnosťou od 1.1.2015 mesačne poukazoval sumu 147,- eur vždy v 1. deň každého kalendárneho mesiaca v prospech účtu XXXXXXXX/XXXX.

22. V Prehľade platieb klienta, zaúčtovaných poplatkov a iných nákladov je uvedené, že žalovaný zaplatí 8282,40 eur ako splátky medziúveru, 3516,64 eur ako splátky stavebného úveru. Klientovi sa zaúčtuje 168 eur ako poplatok za poskytnutie úveru, 45 eur ako poplatok za ročný výpis z medziúverového účtu, 30 eur ako poplatok za ročný výpis z úverového účtu, suma 8662,72 eur ako úroky v medziúvere a suma 1159,79 eur ako úroky v stavebnom úvere.

23. Podľa § 10, bod 3 Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie FLEXIBIL (VOP) je stavebná sporiteľňa oprávnená poskytnúť stavebným sporiteľom medziúver t. j. stavebný úver za komerčných podmienok na stavebné účely podľa §1.

24. Z § 12 bod 2 VOP súd zistil, že stavebná sporiteľňa môže požadovať okamžité splatenie stavebného úveru resp. medziúveru najmä ak: a) stavebný sporiteľ - poberateľ stavebného úveru resp. medziúveru v určených termínoch mešká so zaplatením dvoch splátok alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, § 13 bod 2 VOP stavebná sporiteľňa účtuje ročný poplatok za vedenie spotrebiteľského účtu vo výške stanovenej v sadzobníku poplatkov. Podľa § 13 bod 3 VOP stavebný sporiteľ je povinný za ďalšie služby poskytované stavebnou sporiteľňou platiť poplatky v zmysle sadzobníka poplatkov, ktorý je zavesený na všetkých obchodných miestach stavebnej sporiteľne ako aj na jej internetovej stránke. VOP nadobudli účinnosť dňa 1.1.2014 (§ 20)..

25. Žalobca podľa Výzvy pred žiadosťou o okamžité splatenie úveru z 23.10.2015 adresovanej žalovanému, vyzýval, aby do 15.11.2015 uhradil nedoplatok 329,68 eur, úroky z omeškania 4,81 eur, poplatok za upomienku 20 eur, splátku za november 2015 vo výške 85,44 eur, teda celkom sumu 439,93 eur. K výzve nebol predložený žiadny dôkaz k tomu, že bola aspoň odoslaná.

26. Žalobca predložil súdu dôkaz Žiadosť o okamžité splatenie úveru z 29.12.2015, adresovanú žalovanému. Uvádza sa, že žalobca dňom 29.12.2015 žiada o okamžité splatenie celého zostatku úveru v celkovej výške 14.855,76 eur. Podľa predloženej kópie poštovej obálky na doručenke je vyznačený dátum uloženia zásielky na pošte dňom 4.1.2016. Poštový podnik vrátil zásielku žalobcovi 25.1.2016, prevzal ju 26.1.2016

27. Podľa žalobcom predloženého Výpisu zo sporiteľského účtu v roku 2014 bol žalovanému účtovaný poplatok za vedenie účtu 12 eur, poplatok za uzavretie zmluvy 21 eur a poplatok za výpis z účtu 1 eur, spolu 34 eur. Podľa výpisu z medziúverového účtu v roku 2014 bol žalovanému účtovaný poplatok za poskytnutie MU 168,- eur, dňa 4.12.2014 je evidované vyplatenie medziúveru 11.200,- eur, ďalej bol účtovaný poplatok za výpis z účtu 1 eur a úroky 61,84 eur, celková výška poplatkov roku 2014 bola vyčíslená sumou 173,- eur, zostatok k 31.12.2014 bol 11.434,84 eur. Podľa výpisu zo sporiteľského účtu v roku 2015 prevod zostatku bol 34 eur, žalovanému bol účtovaný poplatok za vedenie účtu 12 eur, poplatok za uzavretie zmluvy 21 eur, dňa 12.1.2015 došlo k preúčtovaniu vkladu z MU 65,80 eur, v rovnakej sume aj dňa 12.2.2015 12.3.2015, dňa 26.5.2015 došlo k preúčtovaniu vkladu z MU v sume 21,80 eur a dňa 23.6.2015 v sume 15,90 eur, následne boli zaúčtované úroky zo sporenia 3,02 eur a dňa 29.12.2015 došlo k preúčtovaniu na úverový účet -191,56 eur a k vyúčtovaniu dane z úrokov v sume 0,56 eur, na konci výpisu je uvedená celková výška poplatkov zúčtovaných v roku 2015 33 eur, zostatok k 1.1.2015 -34 eur, zostatok k 31.12.2015 -21 eur, ročný vklad +235,10 eur. Podľa výpisu z medziúverového účtu v roku 2015 došlo 1.1.2015 k prevodu zostatku -11.434,84 eur, k preúčtovaniu z MU na spor. účet 65,80 eur, k vkladu inkasom 147 eur, dňa 14.1.2015 došlo k vyplateniu medziúveru v sume 2800 eur, vo februári a v marci 2015 došlo k preúčtovaniu z MU na spor. účet vždy v sume 65,80 eur, v máji v sume 21,80 eur a v júni 2015 v sume 15,90 eur, splátky inkasom boli vo februári 2015 v sume 147 eur, rovnako aj v marci 2015, v máji 2015 bol vklad/splátka inkasom v sume 184,20 eur a v júni 2015 v sume 97,10 eur, žalovanému bol účtovaný poplatok za uzavretie zmluvy 105 eur, ďalej bol účtovaný poplatok za upomienku 1 x 15 eur, 5 x 20 eur, 1 x 5 eur, ďalej boli žalovanému účtované úroky z úveru a sankčné úroky z omeškania, na konci výpisu je uvedená celková výška poplatkov zúčtovaných v roku 2015 275 eur, zostatok k 1.1.2015 -11.434,84 eur, zostatok k 31.12.2015 -14.870,66 eur, ročný vklad +487,20 eur. Podľa výpisu zo sporiteľského účtu v roku 2016 prevod zostatku bol -21 eur, žalovanému bol účtovaný poplatok za uzavretie zmluvy -21 eur, vrátenie poplatku za uzavretie +21 eur, dňa 12.2.2016 preúčtovanie prémie stav. spor. -10,62 eur a v ten istý deň je prémie stav. spor. za min. obd. + 10,62 eur, na konci výpisu je uvedená celková výška poplatkov zúčtovaných v roku 2016 vo výške 0 eur, zostatok k 1.1.2016 -21 eur, zostatok k 31.12.2016 -21 eur, ročný vklad +0 eur.

Podľa výpisu z medziúverového účtu v roku 2016 došlo 1.1.2016 k prevodu zostatku -14.870,66 eur, k preúčtovaniu prémie stav. spor. +10,62 eur, žalovanému boli účtované úroky z úveru a sankčné úroky, na konci výpisu je uvedená celková výška poplatkov zúčtovaných v roku 2016 vo výške 0 eur, zostatok k 1.1.2016 -14.870,66 eur, zostatok k 31.12.2016 -16.670,92 eur, ročný vklad 0 eur.

28. Podľa § 1 ods. 1 zákona o stavebnom sporení č. 310/1992 Zb. v znení platnom v čase uzavretia úveru, t. j. v znení do 20.3.2016 (ďalej len „zákon o stavebnom sporení“) účelom stavebného sporenia je financovanie bytových potrieb z účelovo vytvorených finančných prostriedkov vo fonde stavebného sporenia, podľa ods. 2 zákona fond stavebného sporenia tvoria a) vklady od účastníkov stavebného sporenia (ďalej len „stavebný sporiteľ“), b) úroky, c) príspevky zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky (ďalej len „štátna prémie“), d) splátky úverov, e) iné zdroje.

29. Podľa § 2 ods. 1, 2 zákona o stavebnom sporení stavebným sporením sa rozumie : a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov,, b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len "stavebný úver"), ods. 2 stavebné sporenie môže vykonávať len banka, 1) ktorej predmetom činnosti je stavebné sporenie na základe bankového povolenia udeleného podľa osobitného predpisu 1) (ďalej len "stavebná sporiteľňa"). Na stavebnú sporiteľňu sa vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu, 1) ak tento zákon neustanovuje inak. Označenie "stavebná sporiteľňa" alebo jeho preklady môže používať v obchodnom mene iba stavebná sporiteľňa.

30. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona o stavebnom sporení stavebným sporiteľom môže byť fyzická osoba, ktorá uzatvorí so stavebnou sporiteľňou zmluvu o stavebnom sporení alebo v prospech ktorej je uzatvorená zmluva o stavebnom sporení.

31. Podľa § 7 ods. 3, 4 a 5 zákona o stavebnom sporení zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere, ods. 4 zmluvy o stavebnom sporení a zmluvy o stavebnom úvere môžu obsahovať aj ďalšie náležitosti dohodnuté medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom, ods. 5 stavebnej sporiteľni sa zakazuje požadovať od stavebného sporiteľa, ktorý je fyzickou osobou-nepodnikateľom, alebo od inej fyzickej osoby- nepodnikateľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu stavebného úveru alebo iného úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený takýto úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona 3d) alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas stavebného sporiteľa, ktorý je fyzickou osobou-nepodnikateľom, alebo inej fyzickej osoby - nepodnikateľa.

32. Podľa § 8 ods. 1, 2 a 3 zákona o stavebnom sporení cieľová suma sa skladá a) z vkladov od stavebného sporiteľa alebo v prospech stavebného sporiteľa, b) z úrokov, c) zo štátnej prémie, d) zo stavebného úveru, e) z iných zdrojov, ods. 2 po splnení zmluvne dohodnutých podmienok má stavebný sporiteľ nárok na pridelenie stavebného úveru, ods. 3 stavebný sporiteľ môže uplatniť nárok na stavebný úver, sporiť ďalej alebo vklad vybrať a použiť ho bez nároku na stavebný úver. Stavebný sporiteľ podľa § 4 písm. b) je povinný previesť tento vklad do fondu prevádzky, údržby a opráv.

33. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona o stavebnom sporení stavebný sporiteľ získa stavebný úver, ak dodrží zmluvne dohodnuté podmienky stavebného sporenia a spĺňa podmienky poskytnutia stavebného úveru, ods. 2 výška stavebného úveru sa rovná rozdielu medzi cieľovou sumou a vkladmi sporiteľa, vrátane úrokov, štátnych prémie, ak sa poskytnú (§ 10 ods. 1), a iných zdrojov.

34. Podľa § 12 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona o stavebnom sporení z fondu stavebného sporenia stavebná sporiteľňa podľa zmluvne dohodnutých podmienok uspokojuje tieto nároky stavebných sporiteľov po a) výplaty vkladov zo zmlúv o stavebnom sporení, pri ktorých vznikol nárok na poskytnutie stavebného úveru, b) výplaty vkladov zo zmlúv o stavebnom sporení zrušených počas sporenia, c) poskytnutie úverov stavebným sporiteľom, ktorým nárok na stavebný úver vznikol, ods. 2 písm.

a) dočasne voľné zdroje fondu stavebného sporenia môže stavebná sporiteľňa použiť len na a) poskytovanie stavebných úverov za komerčných podmienok na stavebné účely stavebným sporiteľom, ktorí splnili podmienky sporenia svojich vkladov, ale ďalšie zmluvne dohodnuté podmienky na pridelenie stavebného úveru ešte nespĺňajú, alebo stavebným sporiteľom, ktorí ešte len sporia.

35. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

36. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

37. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

38. Podľa § 503 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú, ods. 2 ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky, ods. 3 dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

39. Podľa § 52 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

40. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 4 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

41. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

42. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

43. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie, ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Spotrebiteľská zmluva o práve užívať budovu alebo j e j časť v časových úsekoch určenú dobu.

44. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení od 1.4.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

45. Podľa § 1 ods. 2, ods. 3 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných pôžičkách a úveroch (v znení účinnom do 31.3.2015) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti, ods. 3 písm. spotrebiteľským úverom nie sú: a) hypotekárny úver a komunálny úver podľa osobitného predpisu, b) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov, d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, e) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je splatenie úverov na základe zmlúv uvedených v písmenách a) až d), f) úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona, g) nájom podľa Občianskeho zákonníka, 2) ak v zmluve o nájme nie je ustanovená povinnosť kúpy predmetu zmluvy po uplynutí určitej doby, h) úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca, ak v § 4 ods. 14 nie je ustanovené inak, i) úver bez úroku a bez ďalších poplatkov, j) úver, ktorý poskytuje zamestnávateľ svojim zamestnancom z vlastných zdrojov bez úroku alebo s ročnou percentuálnou mierou nákladov nižšou, ako prevláda na finančnom trhu, a ktorý sa neponúka verejne, k) úver poskytovaný na základe zmluvy, ktorá je uzavretá na základe rozhodnutia súdu alebo iného orgánu ako výsledok vyriešenia sporu na súde alebo pred iným orgánom, l) úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace, m) úver podľa osobitného predpisu, n) úver bez poplatkov týkajúci sa odloženej platby existujúceho dlhu, o) úver, na zabezpečenie ktorého sa od spotrebiteľa vyžaduje, aby ako zábezpeku uložil do úschovy veriteľa hnutelnú vec a zodpovednosť spotrebiteľa sa obmedzuje výlučne na túto založenú hnutelnú vec, p) úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov 4) pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, alebo bezúročný úver, alebo za iných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, a za úrokové sadzby, ktoré nie sú vyššie ako úrokové sadzby prevládajúce na finančnom trhu, q) úver, ktorého účelom je financovanie sústavného poskytovania služieb alebo dodávanie tovaru rovnakého druhu, ktorý spotrebiteľ spláca počas poskytovania služieb alebo dodávania tovaru formou splátok, r) úver poskytovaný vlastníkom bytov a nebytových priestorov zastúpených správcom alebo spoločenstvom vlastníkov na účely podľa osobitného predpisu.

46. Podľa § 9 ods. 1,2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

47. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

48. Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení, ods. 2 ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

49. Podľa § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. , ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

50. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

51. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

52. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

53. Súd, zaoberajúc sa právnou povahou zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným zastáva právny názor, že aj keď pri zmluve o úvere ide o absolútny obchod podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, teda upravený obchodnoprávnym predpisom a na úver sa vzťahuje tretia časť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu, bolo potrebné prihliadnuť aj na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, pretože žalobca má postavenie predávajúceho v zmysle § 52 ods. 3 OZ. Ide vo vzťahu k žalovanému o dodávateľa finančnej služby, ktorý konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení (citácia: Stavebné sporenie môže vykonávať len banka, 1) ktorej predmetom činnosti je stavebné sporenie na základe bankového povolenia udeleného podľa osobitného predpisu 1) (ďalej len "stavebná sporiteľňa"). Na stavebnú sporiteľňu sa vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu, 1) ak tento zákon neustanovuje inak. Označenie "stavebná sporiteľňa" alebo jeho preklady môže používať v obchodnom mene iba stavebná sporiteľňa) a žalobca konal ako banka podľa zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, na ktorý zákon sa odkazuje pod číslom 1) v § 2 ods. 2 zákona o stavebnom sporení. V právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným má žalovaný postavenie spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 OZ, keď na základe zmluvy o úvere, konkrétne v rámci zmluvy o stavebnom sporení o medziúvere, používal služby poskytnuté žalobcom pre priamu osobnú spotrebu fyzickej osoby. Predmetnú zmluvu o úvere možno jednoznačne považovať za spotrebiteľskú zmluvu, a to s odkazom na § 52 ods. 1 OZ, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, nevynímajúc ani zmluvu o úvere, ktorý je ako typ upravená v Obchodnom zákonníku, t. j. predpise obchodnoprávnom. Z formálnej stránky zmluvy o úvere má súd preukázané, že uzavretá zmluva o úvere je typovou štandardnou zmluvou, ktorú pripravil žalobca so všetkými podmienkami, ktorých obsah žalovaný nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Za zisteného stavu o veci súd vyvodil ten právny záver, že pri rozhodnutí je nutné zohľadniť ustanovenie § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka (bod 45 rozsudku), podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Toto ustanovenie nadobudlo účinnosť 1. apríla 2015 a právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenia a znamená to, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy, založené stranami pred týmto dňom, súd tu poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014. Súd preto posudzoval vzťah strán nielen podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale pri právnom posúdení veci aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy o úvere a zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorý sa odvoláva v zmluve aj sám žalobca, čo je zrejme z pojmov, ktoré používa v zmluve (RPMN, Obchodný zákonník pojem nepozná)

54. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti priznanej vo výrokovej časti rozsudku.

55. Súd vyvodil zo žalobcom predložených dôkazov (zo zmluvy, z príloh, zo sumáru, z obchodných podmienok), že medzi žalobcom a žalovaným vznikol záväzkový vzťah na základe písomnej zmluvy o úvere a jedná sa o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý dopadajú ustanovenia § 52 ods. 2 OZ a § 54 ods. 1 OZ s tým, že súd má povinnosť v záujme ochrany spotrebiteľa použiť ten právny predpis, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol vopred pripravený žalobcom bez možnosti žalovaného urobiť akúkoľvek zmenu. K právnomu názoru žalobcu, že medzi ním a žalovaným ide o obchodnoprávny vzťah, z čoho má vyplývať, že obsah

zmluvy, dokumentov k nej patriacich má súd posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka súd uvádza, že ani uzatvorenie takej zmluvy, u ktorej ide podľa práva o absolútny obchod, ak na jednej strane zmluvného vzťahu vystupuje spotrebiteľ nevylučuje jej spotrebiteľský charakter a ide vždy o spotrebiteľskú zmluvu. Jej ustanovenia sa nemôžu odchyliť od predpisov občianskoprávných. Vstupom do Európskej únie prijala Slovenská republika ako jej člen záväzky aj o veciach ochrany spotrebiteľa. Záväzky boli transponované do vnútroštátnych predpisov, týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa a patrí medzi ne okrem iných právnych predpisov aj časť Občianskeho zákonníka, uvedená v ustanoveniach rozsudku pod bodmi 39 - 44, pričom výklad súdu je v súlade s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa podľa Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok podľa čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

56. Súd posúdil zmluvu o úvere a vyvodil, že má podstatné časti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, keď je v nej označený veriteľ aj dlžník, výška veriteľom poskytnutých úverových prostriedkov a úrok, ktorý má žalovaný zaplatiť. Žalobca v zmysle Oznámení o výplate splnil svoj záväzok, poskytol žalovanému finančné prostriedky.

57. Z oznámení o výplate z 4.12.2014 a z 14.1.2015 má súd preukázané, že žalobca oznámil žalovanému, že mu zaslal na účet SLSP a. s. uvedený v zmluve o úvere sumu najskôr 11.200 eur a potom 2.800,- eur, spolu 14.000 eur. Skutočnosť splnenia povinnosti žalobcu (veriteľa) voči žalovanému nebola sporná, žalovaný ju žiadnym spôsobom nepoprel. Z oznámení ani z ostatných dôkazov ale nevyplýva, kedy došlo k splneniu záväzku žalobcu..

58. Podľa zmluvy o úvere peňažné prostriedky boli žalovanému poskytnuté za účelom rekonštrukcie nehnuteľnosti. Podľa § 1 ods. 3 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v tomto prípade nejde o hypotekárny úver ani komunálny úver podľa osobitného predpisu s odkazom v poznámke pod čiarou pod 1 na § 68 a 69 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ani o úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti podľa § 1 ods. 3 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. Tento zákon dopadá na právny vzťah strán sporu preto, že platí, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov je spotrebiteľskou zmluvou okrem tých zmlúv, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch z tejto definície vylučuje. Preto súd na právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, vzniknutým na základe zmluvy o úvere aplikoval zákon č. 129/2010 Z. z. a preskúmal zmluvu o úvere z pohľadu, či má náležitosti podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z. z.

59. V zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o úvere má písomnú formu a obsahuje niektoré náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Úverovou zmluvou zo dňa 1.12.2014 žalobca na základe žiadosti žalovaného poskytuje k zmluve o stavebnom sporení č. 31267703 medziúver vo výške 14.000 eur s fixnou úrokovou sadzbou 6,99 % ročne. Podľa zistenia súdu splácanie úveru tak, ako sú podmienky formulované v čl. III. bod 2 zmluvy, začiatok splácania medziúveru sa štandardne stanovuje na najbližší mesiac nasledujúci po prvom čerpaní prostriedkov, pokiaľ sa výplata finančných prostriedkov uskutoční do 20.dňa v mesiaci a v čl. III bod 3. zmluvy, klient sa zaväzuje počas celej doby splácania medziúveru realizovať mesačne platbu vo výške 0,58 % z cieľovej sumy na medziúverový účet na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom (ďalej len „splátka medziúveru“), čl. III bod 4. (vid' zistenia v bode 14 rozsudku) v zmluve o úvere chýba náležité uvedenie údajov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vymedzenie počiatku povinnosti splácania úveru, splatnosti prvej splátky je v zmluve o úvere (čl. III bod 2) definované neurčito, nezrozumiteľne. Z právnej úpravy, obsiahnutej v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva pre dlžníka právo plniť dlh v splátkach, ak sa tak s veriteľom dohodol. Veriteľ môže s dlžníkom uzavrieť dohodu o tom, že mu pohľadávku dlžník zaplatí v splátkach, ktorých výšku a podmienky splácania dohodnú, teda dlžník môže na základe dohody s veriteľom plniť v splátkach a má byť dohodnutá výška, ktorá bola preukázaná (mesačne pri medziúvere 147,-eur) ale nebolo žalobcom preukázané, že bol dohodnutý aj čas plnenia jednotlivých splátok. Zmluva o úvere, resp. medziúvere je záväzkovo-právny vzťahom. Žalobca dokázal, že v zmluve o stavebnom sporení je dohoda so žalovaným o plnení v splátkach (bod 14 rozsudku). Dlžník (žalovaný) je povinný pri dohode s veriteľom o splátkach splácať

pohľadávku veriteľovi (žalobcovi) len v určenej (dohodnutej) výške a splní povinnosť uhradením splátky do dohodnutého času splatnosti splátky, t.j. do jej zročnosti. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto sa vyžaduje aby bola dohodnutá (určená) tak, že bude zrejmé, na akú dobu je splátka dohodnutá. Iba pri nesplnení niektorej splátky takto určenej môže nastať splatnosť celej pohľadávky alebo zvyšku nezaplatennej pohľadávky, keďže každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie a veriteľovi má vzniknúť právo uplatňovať voči dlžníkovi celú pohľadávku alebo jej nezaplatený zvyšok v prípade, keď dlžník nedodržel dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok a má dôjsť k tzv. „strate lehôt“.

60. Vo formulácii ohľadom splátok medziúveru je použitý pojem - „štandardne“, preto nemožno dospieť k záveru, že údaj o splatnosti „zročnosti“, t. j. do akého času má povinnosť žalovaný prvú splátku uhradiť nie je definovaný konkrétne tak, aby sa dalo vyvodiť, kedy sa dostal žalovaný s platením splátky do omeškania, pričom omeškanie malo byť právnou skutočnosťou, ktoré malo podľa dohody zmluvných strán zakladať právo žalobcu na vyhlásenie splatnosti celého nesplateného dlhu,. Nie je tiež zrejmé, ktorý mesiac sa považuje za mesiac pre „štandardnú výplatu“ („...ďalší mesiac, nasledujúci po stanovení mesiaca pre štandardnú výplatu....“). Vo formulácii je použitý pojem - „štandardne, čo podľa významu slovníka slovenského jazyka znamená ustálený, normovaný, splátka sa v tomto význame ustáľuje, normuje, čo sa v takomto vyjadrení ohľadom splátky pre záver, že došlo k jej zročnosti, následne k omeškaniu s jej platením nedá vyvodiť zo zmluvy. Nedá sa ani dospieť k záveru o údají o začiatku splatnosti prvej splátky, nie je tiež zrejmé, ktorý mesiac sa považuje za mesiac pre štandardnú výplatu („...ďalší mesiac, nasledujúci po stanovení mesiaca pre štandardnú výplatu....“). Neurčito je formulovaná splatnosť prvej splátky aj v prílohe č. 1 zmluvy a neurčito je formulovaná aj zročnosť splátky medziúveru, keď raz je splatná určením, že ide vždy prvý deň príslušného mesiaca, pričom musí byť uhradená v prospech stavebnej sporiteľne a tiež má dôjsť k splneniu splátky tým, že je pripísaná na účte klienta do 16. dňa príslušného mesiaca. Uhradenie splátky dlžníkom, keďže každá splátka predstavuje samostatné plnenie, má za následok, že jeho dlh ku dňu úhrady zaniká. Zaplatením určitej splátky zaniká povinnosť dlžníka, ale dlh a právny pomer, ktorý ho zakladá, trvá dovtedy, kým nie je zaplatená posledná dohodnutá splátka. Keďže zo zmluvy o úvere nie je zrejmý počiatok splácania úveru, zročnosť splátky, nemožno za splnenú považovať ani požiadavku v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch o uvedení termínu konečnej splatnosti úveru a nemožno dospieť k záveru, že žalobca po práve uplatnil pre omeškanie žalovaného s platením splátok právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti medziúveru.

61. Čo sa týka oznámení žalobcu žalovanému o výplate súm v nich uvedených, ani z týchto nevyplýva, kedy žalobca splnil povinnosť poskytnúť plnenie. Naň mala podľa úverovej zmluvy (čl. III bod 3) po výplate nadväzovať povinnosť žalovaného začať splácať.

62. V § 53 OZ odseku 9 sa spresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 OZ, t. j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Súd zastáva názor, že žalobca síce mohol uplatniť právo na základe dohody so žalovaným o tom, že v prípade jeho omeškania so zaplatením splátky vyhlási okamžitú splatnosť, ale žalobca pre neurčitosť dohody o splátkach nedokázal, kedy nastala splatnosť splátky podľa čl. III alebo V. a ani kedy bola splnená podmienka z ustanovenia § 12, 2 VOPF, t.j. že žalovaný sa omeškal so zaplatením dvoch splátok a že uplynula doba troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Z dôvodu, že splátka musí byť určená aj zročnosťou, na základe určenia zročnosti pri jej nedodržaní dlžníkom môže nastať jeho omeškanie s platením splátky, preto nemôže súd akceptovať, že k vyhláseniu okamžitej splatnosti dlhu postačuje upomienka. Upomienka, ako to vyjadril žalobca v jeho výzve žalovanému zo dňa 23.10.2015 sa opäť viaže k omeškaniu žalovaného. Podľa výzvy žalovaný má mať po splatnosti záväzkov (nedoplatok) vo výške 329,68-eur, žalobca po žalovanom žiada úrok z omeškania, ktorý je podľa § 517 OZ sankciou pre dlžníka za jeho omeškanie s platením peňažného dlhu. Splátka je samostatným plnením, s každou jednou sa môže dlžník dostať do omeškania. Ani z výzvy nevyplýva, v poradní s ktorou splátkou sa dostal žalovaný do omeškania. Žalobca vo výzve žiadnym spôsobom nešpecifikuje, na základe akých ustanovení zmluvy došlo u žalovaného k omeškaniu so splátkou, nedá sa ustáliť ani moment, od ktorého by súd mal počítať 15-dňovú lehotu, majúcu začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej

zo splátok, teda nedá sa určiť deň nasledujúci po dni, ktorý má zakladať začiatok plynutia lehoty na zaplatenie splátky pri zákonnej lehote 15 dní, pretože je neurčitý deň splatnosti splátky.

63. V ustanovení § 53 ods. 9 OZ je uložená dodávateľovi zákonná povinnosť, ktorú musí splniť voči spotrebiteľovi. Ak k splneniu nepríde, má to za následok, že neboli splnené zákonné podmienky k tomu, aby mohol veriteľ vyhlásiť okamžitú splatnosť celého dlhu, resp. zvyšku nezaplatenej pohľadávky. Z dôkazov predložených žalobcom, zo zmluvy, z príloh, z VOPF, ani z oznámení sa nedá vyvodiť, že žalobca splnil zákonnú povinnosť voči spotrebiteľovi, nedá sa určiť, kedy splnil žalobca podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého dlhu. Z dôvodu, že sa nedá podľa podmienok úverovej zmluvy určiť ani termín konečnej splatnosti, úverová zmluva nemá podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. obligatórnu náležitosť, z ktorej by mohol súd vychádzať ohľadom splatnosti celého žalovaného dlhu, súd vychádzal pri rozhodnutí o splatnosti dlhu žalovaného a povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi ako je rozhodnuté výrokom pod I. z ustanovenia § 563 OZ.

64. Z výzvy žalobcu zo dňa 23.10.2015 nevyplýva, že určil žalovanému lehotu na plnenie. Lehota žalobcom (veriteľom) nie je daná žalovanému ani v žiadosti žalobcu zo dňa 29.12.2015, týmto svojím jednostranným právnym úkonom sledoval žalobca dosiahnutie práva veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť na základe dohody o splátkach. Ustanovenie § 563 OZ stanovujúce spôsob splatnosti pohľadávky pre prípad, že čas plnenia nie je dohodnutý v zmluve ani nie je určený právnym predpisom ani rozhodnutím súdu a právo určiť čas plnenia je dané veriteľovi. Ak čas splnenia nebol dohodnutý a nebol daný ani na voľbu dlžníka, veriteľ môže kedykoľvek, hoci aj na druhý deň po uzavretí zmluvy, vyzvať dlžníka, aby plnil. Dlžník je povinný predmet záväzku splniť v nasledujúci deň po obdržaní výzvy (upomienky). V tom prípade platí na splnenie čas, ktorý určil veriteľ vo svojej výzve dlžníkovi. V ponímaní významu ustanovenia § 563 OZ ohľadom dosiahnutia splatnosti žalobcom žalovanej pohľadávky ide o hmotnoprávny úkon veriteľa zo zmluvy o úvere, ktorý sa spravuje pri doručovaní ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde, ide o tzv. teóriu dôjdenia. Pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomností zachytávajúcej právny úkon. Účinnosť takto adresovaného hmotnoprávneho úkonu podľa Občianskeho zákonníka sa predpokladá, že prejav vôle dôjde, je doručený adresátovi, to znamená, že sa dostane do sféry jeho dispozície a tým okamihom začína pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Znamená objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Súdna prax takou možnosťou chápe nielen prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale i prípady, kedy doručením písomnosti do bydliska adresáta alebo hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení zásielky nadobudol adresát objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať obsah. Rozhodujúce je objektívne hľadisko, treba preukázať, že mal adresát reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, vtedy nastávajú právne účinky jednostranného právného úkonu, obsahujúce prejav vôle bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Pre čas dôjdenia prejavu vôle platí, že prejav vôle musí dôjsť adresátovi v čase, v ktorom sa podľa obvyklých okolností mohol s obsahom prejavu vôle oboznámiť, záleží na tom, kedy adresát mal a mohol predpokladať prijatie prejavu vôle. Lustráciu v registri obyvateľov mal súd za zistené, že žalovaný má od 24.8.1992 evidovaný trvalý pobyt na adrese uvedenej v žalobe. Súd žalovanému doručil žalobu podľa doručky nachádzajúcej sa v spise (založené na č. I. 44) dňa 25.3.2017. Týmto dňom sa žalovaný dozvedel o požiadavke žalobcu zaplatiť to, čo dlží žalovaný z medziúveru a má povinnosť žalobcovi vrátiť 13.277,70 eur (14.000 - 722,30), čo je rozdielom medzi vyplateným medziúverom a sumou 722,30-eur, o ktorej mal sú z prehľadu vkladov za preukázané, že už bola žalobcovi uhradená.

65. Žalovaný sa dostal podľa § 517 OZ s plnením peňažného dlhu od nasledujúceho dňa do omeškania. Pretože omeškanie žalovaného trvá, má povinnosť zaplatiť úroky z omeškania do zaplatenia. Z týchto dôvodov priznal súd žalobcovi od žalovaného plnenie, na ktoré je žalovaný zaviazaný výrokom I. rozsudku.

66. Z dôvodu, že úverová zmluva neobsahuje náležitosť predpísanú zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. písm. f) má to za následok, že sa spotrebiteľský úver podľa ustanovenia uvedeného v bode 47 rozsudku považuje za bezúčelný. Žalobcovi nie sú preto priznané žiadne úroky, žaloba je v tejto časti zamietnutá.

67. Žalobcovi nepatrí, odhladiť od dôvodu nepriznania úroku podľa predchádzajúceho bodu rozsudku, ani úrok z úveru po zosplatnení, nakoľko po zosplatnení patrí veriteľovi nárok len na úrok z omeškania. Súd tu poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014, v ktorom je uvedené, že úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmami vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy.

68. Hoci skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 C.s.p.), neznamená to, že tieto skutkové tvrdenia si má vyvodzovať súd z predložených listín, a rovnako to neznamená, že tieto skutkové tvrdenia nemajú byť dôkazmi preukázané. Následkom nedokázania tvrdených skutočností, rozhodných pre priznanie nároku vyplývajúceho z dohôd strán alebo zo zákona je neúspech v spore tej sporovej strany, ktorá skutočnosti tvrdila.

69. Pokiaľ žalobca účtoval žalovanému poplatky, súd tu poukazuje na znenie § 7 ods. 5 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnej sporiteľni, pričom podľa § 13j zákona č. 310/1992 Zb. zákaz podľa ustanovenia § 7 ods. 5 sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu stavebného úveru alebo iného úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený takýto úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013. Úverová zmluva bola uzatvorená dňa 1.12.2014, to je po účinnosti zákona, vzťahuje sa na ňu zákaz stavebnej sporiteľne požadovať od fyzickej osoby - nepodnikateľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu stavebného úveru alebo iného úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu. Žalobca sa nemôže účinne brániť tým, že mu Národná banka Slovenska nevytkla účtovanie poplatkov. Národná banka Slovenska síce nad žalobcom - bankou vykonáva dohľad, ale za podnikanie v predmete činnosti, ktorú má zapísanú žalobca v obchodnom registri zodpovedá sám, pretože vykonáva podnikanie v bankovníctve a podnikateľskú činnosť vykonáva samostatne, vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku (§ 2 Obchodného zákonníka, § 2 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, § 27c zákona o bankách). Ako právnická osoba sám žalobca zodpovedá za svoje právne úkony, ktorými má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo alebo povinnosť, s ktorými právny predpis s takýto prejav spájajú, pretože má podľa § 18 Občianskeho zákonníka spôsobilosť mať práva a povinnosti. Z nedovoleného, zákonom výslovne zakázaného konania

práve v súvislosti s vyberaním poplatkov, nemôžu žalobcovi vzniknúť voči žalovanému nepodnikateľovi žiadne práva, ani keby boli dohodnuté. Aj dohoda o nich je zakázaná zákonom. Nemožno platne dohodnúť, čo je zákonom zakázané. Právny úkon o poplatkoch obsahom odporuje zákonu (vid' bod zhora a ustanovenie v bode 31 rozsudku) a je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný. Z neplatného právneho úkonu nemožno priznať žiadne plnenie, preto súd žalobu žalobcu v časti týkajúcej sa poplatkov (o sumu 474-eur) zamietol, vrátane zamietnutia úrokov zo sumy požadovaných žalobcom. Pokiaľ nevznikol žalobcovi nárok na poplatky, nemohol sa v zmysle § 517 OZ dostať žalovaný s ich platením ani do omeškania.

70. Pokiaľ sa týka možnosti súdu vyhlásiť niektorú podmienku (dohodu) v zmluve uzavretej so spotrebiteľom za neprijateľnú a neplatnú, súd tak ohľadom poplatkov neurobil z dôvodu, že aj keď nedokázal žalobca, že podmienka bola individuálne dojednaná, ak to dodávateľ nepreukáže, platí, že podmienky neboli individuálne dojednané, pod pojmom "neprijateľná podmienka" súd rozumie "neprijateľné dojednanie", tvoriace obsah zmluvy . Vyberanie poplatkov je zakázané zákonom a toto vylučuje, aby súd posudzoval ešte podmienku z dôvodu jej neprijateľnosti.

71. Z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na svoje tvrdenie, že došlo v súlade s právom k vyhláseniu okamžitej splatnosti žalovanej sumy 14.855,76-eur, nebolo dokázané, že žaloba má nárok na úrok, že má nárok na úrok z omeškania od 30.12.2015 do zaplatenia, obe ako príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 OZ (nepatria do neho poplatky, okrem poplatkov za omeškanie), vyvodil súd ten právny záver, že z úverovej zmluvy vzniklo žalobcovi právo iba na vrátenie priznanej sumy, ktorá náleží žalobcovi od žalovaného z nevrátených poskytnutých peňažných prostriedkov na medziúvere s príslušenstvom, t.j. podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka úroku z omeškania a vo zvyšku súd žalobu zamietol.

72. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

73. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, ods. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

74. Súd rozhodol o trovách konania s použitím ustanovenia § 255 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalobcov úspech v spore je 89,38% v sume priznanej rozsudkom 13.277,70 eur, žalovaný mal úspech 10,62 % v zamietnutej sume 1578,06 eur), čistý úspech žalobcu je 78,76% .

75. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p..

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie písomne v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Skalica, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak rozhodnutie súdu priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok, po vykonateľnosti tohto rozhodnutia oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie na príslušný súd, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z.) .